

బిక్షుక శాసనం

పూర్వం స్వర్ణముఖ అనే రాజ్యాన్ని చంద్రపాలుడు అనే రాజు పరిపాలిస్తూ వుండేవాడు. అతని రాజ్యంలో అనేకమంది భిక్షుకులుండేవారు. తన రాజ్యంలో భిక్షుకులనలేకుండా చేయాలనే ప్రదేశ్యం కలిగింది చంద్రపాలునికి. ఖజానానుండి ఏటా కొంతధనాన్ని భిక్షుకులకు పంచి పెట్టేస్తుండేవాడు. అందుచేతనయినా రాజ్యంలో బిచ్చమెత్తుకుతిరిగేవారు తగ్గి ప్రతి ఒక్కరు ఏదో పని సంపాదించుకొని తమ పొట్టలు పోసుకుంటూ రాజు చేసిన మేలుకు సంతసిస్తూ రనుకొన్నాడు పిచ్చి చంద్రపాలుడు. “బూడిదలో పోసిన పన్నీరు” నా మెతగా రాజ్యంలోవున్న ప్రజలందరు రాజు

పంచిపెడుతున్న ద్రవ్యాన్ని ఆర్జించడం మొదలెట్టారు.

ఒకదినమున తన మంత్రియయిన చక్రధరుని పిలిచి “చక్రధరా! సంవత్సరమునుండి నేను భిక్షుకులను మన రాజ్యంలో లేకుండా చేయనిమిత్తమై ఖజానానుండి ద్రవ్యాన్ని ఖర్చుచేసే ఏర్పాటు చేశాను. ఈ సంవత్సరపు జనాభాలో ఎంతమంది భిక్షుకులకు పనిపాటలు దొరికాయో చూడాలని వుంది — అందుచేత రేపు మన రాజ్యంలో చాటింపు వేయించి వారంరోజులలో లెక్కలు తేల్చాలి” అంటూ కాసించాడు.

‘నక్షత్రం’

వెళ్ళిపోవాలి అని వ్రాసేడు. కనుక మంత్రి ఏచిటితీసుకున్నా అతను దేశమువదలి వెళ్ళట తప్పదని రాజు ఉద్దేశ్యము. రాజు యిలా వ్రాసే దన్న సంగతి ఎవరికీ తెలియదు. కాని అతనికంటే తెలివితేటలు ఎక్కువున్న మంత్రి అతనిని బోక రాకొట్టించాడు.

రెండు కాగితాలమీదా కూడా తాను దేశం వదలి వెళ్ళిపోవాలని రాజు వ్రాసివుంటాడని మంత్రి ఊహించాడు. కనుక తన దగ్గరనున్న చీటి గట్టిగా చేతితోపట్టుకుని ఇలా అన్నాడు. “రాజా! ఒక కాగితం ముక్కమీద నాకు సగమురాజ్యము ఇస్తానని, రెండవదానిమీద నేను

దేశంవదలి వెళ్ళిపోవాలని తమరు వ్రాసేరు. నేను తీసుకున్న కాగితంలో ఏలావుంటే అలా చేస్తామన్నారు. ఇదిగో నా చేతిలోని కాగితంముక్కకు నిప్పంటించి కాల్చి వేస్తున్నాను. ఇప్పుడు తమ చేతిలోని కాగితం విప్పండి. అందులో నేను దేశం వదలి వెళ్ళాలని వుంటే, నా దగ్గరవున్న కాగితం మీద నాకు అర్ధరాజ్యము యిస్తామని వుండివుండాలి. ఆ ప్రకారం చెయ్యమని నా మనవి.” మంత్రి యిలా అని కాగితంముక్క కాలించి వేసేసరికి గత్యంతరము లేక రాజు తన చేతిలో కాగితం చీటి విప్పి, సభ్యులకు చూపించి, మంత్రికి అర్ధరాజ్యము యిచ్చాడు. ★

అట్లు శిరసా వహించి చక్రధరుడు చాటింపు వేయించాడు. తదుపరి రాజ్యంలోని లెక్కలు వ్రాయడానికిగాను పరివారంతో బయలుదేరాడు. ఇదిపరలో వ్యవసాయం చేసుకుంటూ జీవితం గడుపుతున్న రైతులు, మరి ఇతర కూలి ప్రజలు ఎంతోమంది రాజు పంచుతున్న ద్రవ్యాన్ని ఆర్జిస్తున్నట్లుగా చూపెట్టబడ్డారు. ఈ విధంగా చక్రధరుడు తన పరివారాన్ని వెంట నిడుకొని రాజధాని చేరుకున్నాడు.

చక్రధరుని రాకకు పూర్వం చంద్రపాలుడు తన మనస్సులో “ఈ పాటికి నారాజ్యంలో భిక్షుకులు తగ్గిపోయి ప్రతి ఒక్కరికి పని దొరికి నేను చేసిన మేలుకు ఎంతో పొగుడుతారు,” అనుకుంటూ ఎంతో సంతోషించసాగాడు. మంత్రిగారు రాజభవనానికి చేరుకుని లెక్కలన్నింటిని చూపగా చంద్రపాలుడు ఆశ్చర్యంతో “చక్రధరా! నేనొకటి తలచిన దైవమొకటి తలచునుగదా! నారాజ్యంలో ఏ భిక్షుకుడైనా తిరగకుండా చేయాలనే ప్రదేశ్యంతో ఖజానానుండి ఎంతో ఖర్చుపెట్టాను. మన రాజ్య ప్రజలు ఈ విధంగా దొరుకుతున్న ధనానికి ఆశపడి తమ వ్యవసాయ పనులు కూడ మానుకొని ఖజానాలూటీ చేశారు. ఈరోజునుండి భిక్షుకులు నాకంట పడితే వారికి మరణ దండనే శిక్షగా విధిస్తున్నా-వారిని చూడకూడదం”టూ కఠినంగా కాసించాడు— ★